

ΕΛΕΟΝΩΡΑ

Φανταστικὸν διήγημα

Ἀνῆλθω εἰς γενεᾶν περιώνυμον καταστᾶσαν διὰ τὴν ζωηράν της φαντασίαν καὶ τὰ διάπυρά της πάθη. Οἱ ἄνθρωποι μὲ ἀπεκάλεσαν φρενοπαθῆ· ἀλλ' ἡ Ἐπιστήμη δὲν μᾶς ἐπληροφόρησεν ἀκόμῃ ἂν ἡ φρενοπάθεια εἴνε ἢ μὴ τὸ ὕψιστον τῆς εὐφύας, ἂν πᾶν ὅτι καλεῖται δόξα, πᾶν ὅτι λέγεται ἐμβρίθεια, δὲν εἴνε προῖον

τὸν πνευματικὸν μου βίον· λογικὸν ἀναμφισβητήτως διαυγές, δι' οὗ θὰ μὲ ἴδῃτε πεπρωτισμένον κατὰ τὰ συμβᾶντα τῆς πρώτης τοῦ βίου μου περιόδου, καὶ κατὰσταίς τις ἀμφίβολος καὶ σκοτεινὴ ἀναφερομένη εἰς τὸ πικρὸν καὶ εἰς τὴν ἀνάμνησιν παντός τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν δευτέραν καὶ μεγάλην περίοδον τῆς υπάρξεώς μου.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣ

Εἰκὼν Φρ. Δαύρεα

νόσου τῆς σκέψεως, νοσηρᾶς τινος διαθέσεως πνεύματος ὑπερτέρου τῶν κοινῶν. Οἱ ὄνειροπόλοι λαμβάνουσι γνῶσιν περὶ μυρίων πραγμάτων ὅλως ἀγνώστων εἰς τοὺς καθ' ὕπνον μόνον βλέποντες ὄνειρα. Εἰς τὰς ἡμιχλώδεις αὐτῶν ὀπτασίας, δίοδοι στεναὶ διανοιγόμεναι ἀφίνουσι τὸ βλέμμα νὰ εἰσδῇ εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ ἅμα συνερχόμενοι εἰς ἐαυτούς, φρικῶσι βλέποντες ὅτι πρὸς στιγμὴν εὐρέθησαν παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ μεγάλου μυστηρίου. Συλλέγουσι κόκκους οὕτως εἰπεῖν τῆς γνώσεως τοῦ Καλοῦ, ἔτι δὲ μᾶλλον τῆς ἐπιστήμης τοῦ Κακοῦ...

Ὑποθέσατέ με λοιπὸν φρενοπαθῆ. Τὸ κατ' ἐμὲ τοῦλάχιστον, ἀναγνωρίζω ὅτι δύο διακεκριμέναι ἀπ' ἀλλήλων καταστάσεις ἀποτελοῦσι

Ὅτι λοιπὸν θ' ἀφηγηθῶ περὶ τῆς πρώτης περιόδου δύνασθε νὰ τὸ πιστεύσητε· εἰς ὅσα δὲ περὶ τοῦ μετέπειτα χρόνου ἀναφέρω, δότε πίστιν ἐφ' ὅσον μόνον κρίνετε ὀρθόν, ἢ καὶ ποσῶς μὴ τὰ πιστεύσητε· ἢ, ἐὰν ἀδυνατῇτε ν' ἀμφιβιάλλητε, γενῆτε σεῖς ὁ Οἰδίπους τοῦ αἰνίγματος.

Ἡ φίλη τῆς νεότητός μου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὁποίας χαράττω σήμερον τὰς γραμμὰς ταύτας, ἦτο ἡ μονογενὴς θυγάτηρ τῆς μόνης ἀδελφῆς τῆς ἀπὸ πολλοῦ θανούσης μητρός μου. Ἡ ἐξαδέλφη μου ἐκαλεῖτο Ἐλεονώρα καὶ κατωκοῦμεν πάντοτε ἡμοῦ, ὑπὸ τὸν ἥλιον τῶν Τροπικῶν, ἐν τῇ Ποικιλοφύτῳ Κοιλᾷ. Οὐδέποτε βῆμα ἄνευ ὁδηγοῦ εἰσέδυσσε μέχρις αὐτῆς τῆς κοιλάδος, διότι ἠπλοῦτο ἐν μέσῳ ἀλύσεως γι-

ΤΑ ΔΑΣΗ ΤΩΝ ΤΡΟΠΙΚΩΝ

(Ἐκ φωτογραφίας)

γαντείων ὁρέων ἀνυψουμένων ἐξ ὅλων τῶν πέριξ καὶ διαγραφόντων ὑπὸ τὴν λάμπιν τοῦ ἡλίου πτυχᾶς μαγευτικωτάτας. Ἐκ τῶν πέριξ οὐδεμία ἐχαράσσετο ὁδός, καὶ ἵνα φθάσῃ τις μέχρι τῆς εὐδαίμονος ἡμῶν κατοικίας, ὅφειλε ν' ἀπαθήσῃ τοὺς πολυφύλλους κλάδους μυρίων ἀγρίων δένδρων καὶ μυρία εὖσπρα ἄνθη νὰ κα-

ταστρέψῃ ὑπὸ τὰ βήματά του. Οὕτω διηγούμεν ἐκεῖ ὅλως μονήρη βίον ἐγὼ καὶ ἡ ἐξαδέλφη μου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, μὴ γνωρίζοντες ἄλλο τι μέρος ἐν τῷ κόσμῳ πλὴν τῆς κοιλάδος.

Ἀνωθεν ὑψηλῶν καὶ σκιερῶν ἐκτάσεων κειμένων πέραν τῶν ὁρέων εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἐσχάτην τοῦ ὄχρου ἡμῶν δικαιοσύνης, ἐκυλίστο